

AZ ELEFÁNT SZULTÁN ÉS A VÖRÖSSZAKÁLLÚ SÁNTA HANGYA

S18
T3
L2

Ez a történet harmadik része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A hangyák dala

Az Elefánt szultán azt akarta, hogy a hangyák neki dolgozzanak, ezért Ulukepezzel közösen terveket készítettek, hogy a hangyák elefántként viselkedjenek. Megtanították a hangyákat, hogy felejtsek el a nyelvüket, és beszéljenek úgy, mint az elefántok. A hangyák az Elefánt szultánnak dolgoztak, ő pedig egy nagy ünnepségen megdicsérte őket, és ételt adott nekik. Idővel azonban a hangyák túlságosan is utánozni kezdték az Elefánt szultánt. Úgy ettek, mint ő, és úgy dörzsölték a hátukat, mint az elefántok, és az Elefántszultán nem tudott uralkodni rajta. Egy nap a hangyák az erdőben dörzsölték a hátukat, amikor egyszer csak meghallottak egy dalt, ami arra emlékeztette őket, hogy ők hangyák, nem pedig rabszolgák. Eszükbe jutott a szabadságuk, és elhagyták az erdőt.

Amikor az Elefánt szultán megtudta ezt, kétségbe esett. A Vörösszakállú Sánta Hangya, ugyanezen a dalon felbuzdulva, hadat üzent az elefántoknak. De az elefántok erősek voltak, és a hangyák vereséget szenvedtek. Az Elefánt szultán több munkát és élelmet adott a túlélő hangyáknak, és azok ismét elszaporodtak.

Néhány hangya nem akart tovább dolgozni az Elefánt szultánnak, ezért csatlakoztak a Vörösszakállú Sánta Hangyához. Újra meghallották a dalt, és elkezdték tervezni az elefántok elleni harcot, de ezúttal egy jobb és okosabb tervvel. Elkezdtek hát felásni a földet.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.

